

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

8 juillet 2003

SESSION EXTRAORDINAIRE 2003

PROPOSITION DE LOI**modifiant la loi du 16 juin 1993 relative
à la répression des violations graves
du droit international humanitaire**

(déposée par M. Geert Bourgeois)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	6
4. Annexe	8

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

8 juli 2003

BUITENGEWONE ZITTING 2003

WETSVOORSTEL**tot wijziging van de wet van 16 juni 1993
betreffende de bestrafing van ernstige
schendingen van het internationaal
humanitair recht**

(ingediend door de heer Geert Bourgeois)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	6
4. Bijlage	8

<i>cdH</i>	: <i>Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	: <i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	: <i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	: <i>Front National</i>
<i>MR</i>	: <i>Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA</i>	: <i>Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	: <i>Parti socialiste</i>
<i>SP.a - SPIRIT</i>	: <i>Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	: <i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	: <i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
<i>DOC 50 0000/000 :</i>	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	<i>DOC 50 0000/000 :</i>	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	<i>QRVA :</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	<i>CRIV :</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	<i>CRIV :</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (sur papier vert)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	<i>CRABV :</i>	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Plenum (witte kaft)</i>	<i>PLEN :</i>	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
<i>COM :</i>	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	<i>COM :</i>	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i> <i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i> <i>Bestellingen :</i> <i>Natieplein 2</i> <i>1008 Brussel</i> <i>Tel. : 02/ 549 81 60</i> <i>Fax : 02/549 82 74</i> <i>www.deKamer.be</i> <i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>	<i>Commandes :</i> <i>Place de la Nation 2</i> <i>1008 Bruxelles</i> <i>Tél. : 02/ 549 81 60</i> <i>Fax : 02/549 82 74</i> <i>www.laChambre.be</i> <i>e-mail : publications@laChambre.be</i>
--	---

RÉSUMÉ

L'auteur estime qu'en dépit des dernières modifications apportées à la loi sur le génocide, il subsiste encore trop de problèmes. Il évoque à cet égard la violation du principe de la séparation des pouvoirs, la différence de traitement entre les plaignants et la lourdeur de la procédure et se demande si la justice belge est suffisamment armée pour mener de telles enquêtes. L'auteur propose dès lors de limiter l'universalité de la loi sur le génocide aux infractions dont la victime ou l'auteur présumé possède la nationalité belge.

SAMENVATTING

Ook na de recente wijziging van de genocide-wet blijven er te veel problemen bestaan, aldus de indiener. Hij wijst op de schending van het beginsel van de scheiding der machten, de ongelijke behandeling van klagers, de omslachtige procedure en stelt de vraag of het Belgische gerecht wel gewapend is om zulke onderzoeken te voeren. Hij stelt daarom voor de universaliteit van de genocide-wet te beperken tot misdrijven waarvan het slachtoffer of de vermoedelijke dader de Belgische nationaliteit heeft.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'actuelle loi sur le génocide ne peut être maintenue en l'état. La juridiction universelle illimitée constitue un objectif trop ambitieux pour un pays comme la Belgique.

Une majorité de parlementaires l'avait compris. Leur initiative a débouché sur la loi du 23 avril 2003, qui prévoit que le pouvoir exécutif peut, dans certains cas, décider de renvoyer le dossier non seulement à des juridictions internationales, mais aussi à une juridiction du lieu où les infractions ont été commises, ou à une juridiction de l'État ou à celle du lieu où l'auteur peut être trouvé.

Le Conseil d'État a estimé, à juste titre, que ce mécanisme constituait une violation du principe de la séparation des pouvoirs ancré dans la Constitution.

Ce mécanisme crée en outre une double inégalité. L'auteur d'une plainte qui a été renvoyée n'a aucune certitude qu'une suite sera effectivement réservée à celle-ci. Qui plus est, différents auteurs présumés de violations graves incriminées par la loi ne seront pas traités avec la même rigueur. En effet, la plainte sera renvoyée ou non selon le poids politique, économique et diplomatique de l'État dont l'auteur présumé est un ressortissant. Les événements récents ont fourni un exemple on ne peut plus éloquent à cet égard.

À cela s'ajoute la lourdeur de la procédure, la Cour de cassation prononçant le dessaisissement à la demande du procureur général, et ce, après que le Conseil des ministres a décidé que le ministre de la Justice dénoncera les faits à un autre État. Il s'agit en l'espèce d'un acte juridique d'ordre administratif, qui est, à son tour, susceptible d'être attaqué devant le Conseil d'État.

Reste encore à savoir si, dans les rares cas où la justice belge interviendra, la Belgique pourra se permettre de mettre en œuvre toutes ces procédures longues et coûteuses. Comment garantira-t-on en outre le droit à un procès équitable ?

Un juge d'instruction belge pourra-t-il mener une instruction entourée de toutes les garanties d'usage concernant, par exemple, des crimes contre l'humanité commis en Tchétchénie ?

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De huidige genocidewet mag niet langer in stand gehouden worden. Voor een land als België is de onbeperkte universele rechtsmacht te hoog gegrepen.

Een meerderheid in het parlement had dit begrepen. Dit leidde tot de wet van 23 april 2003, waardoor de uitvoerende macht in bepaalde gevallen kan beslissen het dossier te verwijzen niet alleen naar internationale rechtscolleges, maar ook naar een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, of een rechtscollege van de Staat van de plaats waar hij kan worden gevonden.

De Raad van State oordeelde terecht dat dit een schending inhoudt van het grondwettelijk verankerde principe van de scheiding der machten.

Bovendien leidt dit tot een dubbele ongelijkheid. De indiener van een doorverwezen klacht heeft geen zekerheid dat zijn klacht verder effectief zal behandeld worden. Maar ook de ene vermeende dader is beter af dan de andere. Al naargelang het politieke, economische en diplomatieke gewicht van de Staat waarvan de vermeende dader een onderdaan is, zal er al dan niet door verwezen worden. De recente gebeurtenissen hebben dit op een overduidelijke manier bewezen.

Komt daarbij de omslachtigheid van de procedure, waarbij het Hof van Cassatie de onttrekking van de zaak uitspreekt op vordering van de Procureur-generaal, dit nadat de Ministerraad besloten heeft dat de minister van Justitie de aangevoerde feiten ter kennis van een andere Staat zal brengen. Het betreft hier een administratieve rechtshandeling die op haar beurt bij de Raad van State kan aangevochten worden.

In de zeldzame gevallen waarin ons gerecht wel zal optreden is het maar de vraag of België zich al deze dure tijdrovende procedures kan veroorloven. Hoe zal bovendien het recht op een eerlijk proces gegarandeerd worden?

Kan een Belgische onderzoeksrechter een met alle garanties omgeven onderzoek voeren bv. met betrekking tot misdaden tegen de mensheid in Tsjetsjenië?

Compte tenu de tous ces problèmes, certains politiques préconisent à présent d'étendre les règles en matière d'immunité. Une telle extension n'offrirait cependant pas une solution satisfaisante. Elle ne réduirait pas le nombre de plaintes et ne ferait que compliquer encore les règles en matière d'immunité. En outre, dans certaines affaires, un auteur présumé bénéficiera de l'une ou l'autre immunité, alors qu'un autre pas. Il ne nous paraît par ailleurs pas opportun qu'une loi limite de fait le champ d'application d'une autre loi, car les solutions sur lesquelles déboucherait pareille législation laisseraient toujours à désirer.

Après mûre réflexion, la raison nous commande de conclure qu'il convient de limiter l'universalité de la loi relative aux crimes de génocide aux infractions dont la victime ou l'auteur présumé a la nationalité belge.

Met al deze problemen geconfronteerd, opteren bepaalde politici nu voor een uitbreiding van de immuniteitsregels. Dit leidt niet tot een afdoende oplossing. Het zal het aantal klachten niet doen verminderen en zal de complexiteit van de immuniteitsregels nog doen toenemen. Bovendien zal in bepaalde zaken de ene dader beschermd worden door een of andere vorm van immuniteit, de andere daarentegen niet. Het lijkt bovendien geen goede zaak om door een wet het toepassingsgebied van een andere wet de facto in te perken. Dit zal nooit tot sluitende oplossingen leiden.

Na redelijke afweging is het besluit dat de universaliteit van de genocidewet dient beperkt te worden tot misdrijven waarvan het slachtoffer of de vermoedelijke dader de Belgische nationaliteit hebben.

Geert Bourgeois (N-VA)

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

L'article 5, § 3, de la loi du 16 juin 1993 relative à la répression des violations graves du droit international humanitaire, remplacé par la loi du 23 avril 2003, est abrogé.

Art. 3

À l'article 7 de la même loi, remplacé par la loi du 23 avril 2003, sont apportées les modifications suivantes :

A) au § 1er, les alinéas 1er et 2 sont remplacés par les alinéas suivants :

« Les juridictions belges sont compétentes pour connaître des infractions prévues par la présente loi, indépendamment du lieu où celles-ci auront été commises et même si l'auteur présumé ne se trouve pas en Belgique, à condition que le plaignant ou l'auteur présumé ait la nationalité belge.

L'action publique ne pourra toutefois être engagée que sur réquisition du procureur fédéral lorsque :

1° l'infraction n'a pas été commise sur le territoire du Royaume ;

2° l'auteur présumé ne se trouve pas sur le territoire du Royaume. » ;

B) au 6 1er, alinéa 3, les mots « dont l'auteur est ressortissant » sont supprimés ;

C) au § 3, alinéa 1er, les mots « de l'État de la nationalité de l'auteur présumé ou » sont supprimés ;

D) le § 4 est abrogé.

23 juin 2003

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 5, § 3, van de wet van 16 juni 1993 betreffende de bestrafing van ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, vervangen bij de wet van 23 april 2003, wordt opgeheven.

Art. 3

In artikel 7 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 23 april 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) paragraaf 1, eerste en tweede lid, worden vervangen als volgt:

«De Belgische gerechten zijn bevoegd om kennis te nemen van de in deze wet omschreven misdrijven, ongeacht de plaats waar ze gepleegd zijn en zelfs indien de vermoedelijke dader zich niet in België bevindt, op voorwaarde dat de klager of de vermoedelijke dader de Belgische nationaliteit heeft.

De strafvordering kan enkel worden ingesteld op vordering van de federale procureur indien:

1° het misdrijf niet in België werd gepleegd;

2° de vermoedelijke dader zich niet in België bevindt.»;

B) in het derde lid, vervallen de woorden «waarvan de dader een onderdaan is»;

C) in § 3, eerste lid, vervallen de woorden «waarvan de vermoedelijke dader de nationaliteit heeft, of»;

D) paragraaf 4 wordt opgeheven.

23 juni 2003

Geert Bourgeois (N-VA)

ANNEXE

BIJLAGE

TEXTE DE BASE

16 juin 1993

LOI RELATIVE A LA REPRESSION DES VIOLATIONS GRAVES DU DROIT INTERNATIONAL HUMANITAIRE

Art. 5

§ 1er. Aucun intérêt, aucune nécessité d'ordre politique, militaire ou national, ne peut justifier, même à titre de représailles, les infractions prévues par les articles 1er, 1er *bis*, 1er *ter*, 3 et 4, sans préjudice des exceptions mentionnées au 9°, 12° et 13° de l'article 1er *ter*, § 1er.

§ 2. Le fait que l'accusé a agi sur l'ordre de son gouvernement ou d'un supérieur hiérarchique ne dégage pas sa responsabilité si, dans les circonstances existantes, l'ordre pouvait manifestement entraîner la perpétration d'une des infractions prévues aux articles 1er, 1er *bis* et 1er *ter*.

§ 3. L'immunité internationale attachée à la qualité officielle d'une personne n'empêche l'application de la présente loi que dans les limites établies par le droit international.

Art. 7

§ 1er. Sous réserve d'un dessaisissement prononcé dans un des cas prévus aux paragraphes suivants, les juridictions belges sont compétentes pour connaître des infractions prévues à la présente loi, indépendamment du lieu où celles-ci auront été commises et même si l'auteur présumé ne se trouve pas en Belgique.

L'action publique ne pourra toutefois être engagée que sur réquisition du procureur fédéral lorsque:

1° l'infraction n'a pas été commise sur le territoire du Royaume;

2° l'auteur présumé n'est pas belge;

3° l'auteur présumé ne se trouve pas sur le territoire du Royaume et

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION

16 juin 1993

LOI RELATIVE A LA REPRESSION DES VIOLATIONS GRAVES DU DROIT INTERNATIONAL HUMANITAIRE

Art. 5

§ 1er. Aucun intérêt, aucune nécessité d'ordre politique, militaire ou national, ne peut justifier, même à titre de représailles, les infractions prévues par les articles 1er, 1er *bis*, 1er *ter*, 3 et 4, sans préjudice des exceptions mentionnées au 9°, 12° et 13° de l'article 1er *ter*, § 1er.

§ 2. Le fait que l'accusé a agi sur l'ordre de son gouvernement ou d'un supérieur hiérarchique ne dégage pas sa responsabilité si, dans les circonstances existantes, l'ordre pouvait manifestement entraîner la perpétration d'une des infractions prévues aux articles 1er, 1er *bis* et 1er *ter*.

§ 3. (...).¹

Art. 7

§ 1er. ***Les juridictions belges sont compétentes pour connaître des infractions prévues par la présente loi, indépendamment du lieu où celles-ci auront été commises et même si l'auteur présumé ne se trouve pas en Belgique, à condition que le plaignant ou l'auteur présumé ait la nationalité belge.***

L'action publique ne pourra toutefois être engagée que sur réquisition du procureur fédéral lorsque :

1° l'infraction n'a pas été commise sur le territoire du Royaume ;

2° l'auteur présumé ne se trouve pas sur le territoire du Royaume.²

¹ Art. 2: abrogation.

² Art. 3, A: remplacement.

BASISTEKST

16 juni 1993

**WET BETREFFENDE DE BESTRAFFING VAN
ERNSTIGE SCHENDINGEN VAN HET INTERNATIO-
NAAL HUMANITAIR RECHT**

Art. 5

§ 1. Onverminderd de onder 9°, 12° en 13° van artikel 1ter, § 1 genoemde uitzonderingen kan geen enkel belang, geen enkele noodzaak van politieke, militaire of nationale aard de in de artikelen 1, 1bis, 1ter, 3 en 4 omschreven misdrijven, zelfs bij wijze van represaille gepleegd, rechtvaardigen.

§ 2. Dat de beschuldigde op bevel van zijn regering of van een meerdere heeft gehandeld, ontslaat hem niet van zijn verantwoordelijkheid indien, in de gegeven omstandigheden, het bevel duidelijk het plegen van een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 1, 1bis en 1ter ten gevolge kon hebben.

§ 3. De internationale onschendbaarheid die verbonden is aan de officiële hoedanigheid van een persoon staat de toepassing van deze wet niet in de weg, op voorwaarde dat de beperkingen vastgesteld in het internationaal recht in aanmerking worden genomen.

Art. 7

§ 1. Behoudens verwijzing uitgesproken in één van de gevallen bedoeld in de volgende paragrafen, zijn de Belgische gerechten bevoegd om kennis te nemen van de in deze wet omschreven misdrijven, ongeacht de plaats waar ze gepleegd zijn en zelfs indien de vermoedelijke dader zich niet in België bevindt.

De strafvordering kan enkel worden ingesteld op vordering van de federale procureur indien:

1° het misdrijf niet werd gepleegd in België;

2° de vermoedelijke dader niet de Belgische nationaliteit heeft;

3° de vermoedelijke dader zich niet in België bevindt en

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

16 juni 1993

**WET BETREFFENDE DE BESTRAFFING VAN
ERNSTIGE SCHENDINGEN VAN HET INTERNATIO-
NAAL HUMANITAIR RECHT**

Art. 5

§ 1. Onverminderd de onder 9°, 12° en 13° van artikel 1ter, § 1 genoemde uitzonderingen kan geen enkel belang, geen enkele noodzaak van politieke, militaire of nationale aard de in de artikelen 1, 1bis, 1ter, 3 en 4 omschreven misdrijven, zelfs bij wijze van represaille gepleegd, rechtvaardigen.

§ 2. Dat de beschuldigde op bevel van zijn regering of van een meerdere heeft gehandeld, ontslaat hem niet van zijn verantwoordelijkheid indien, in de gegeven omstandigheden, het bevel duidelijk het plegen van een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 1, 1bis en 1ter ten gevolge kon hebben.

§ 3. (...)¹.

Art. 7

§ 1. De Belgische gerechten zijn bevoegd om kennis te nemen van de in deze wet omschreven misdrijven, ongeacht de plaats waar ze gepleegd zijn en zelfs indien de vermoedelijke dader zich niet in België bevindt, op voorwaarde dat de klager of de vermoedelijke dader de Belgische nationaliteit heeft.

De strafvordering kan enkel worden ingesteld op vordering van de federale procureur indien:

1° het misdrijf niet in België werd gepleegd;

2° de vermoedelijke dader zich niet in België bevindt.²

¹ Art. 2: opheffing.

² Art. 3, A: vervanging.

4° la victime n'est pas belge ou ne réside pas en Belgique depuis au moins trois ans.

Saisi d'une plainte en application de l'alinéa 2, le procureur fédéral requiert du juge d'instruction qu'il instruit cette plainte, sauf si:

- 1° la plainte est manifestement non fondée ou
- 2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification de la présente loi; ou
- 3° une action publique recevable ne peut résulter de cette plainte, ou
- 4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction est compétente, indépendante, impartiale et équitable.

Toute décision de refus est notifiée à la partie plaignante dans un délai d'un mois. La partie plaignante peut introduire un recours contre la décision dans les quinze jours de la notification devant la chambre des mises en accusation par une déclaration faite au greffe de la cour d'appel et inscrite dans un registre ouvert à cet effet. La chambre des mises en accusation statue dans les quinze jours du dépôt de la déclaration. Elle entend, en audience publique, si elle en décide ainsi à la demande d'une des parties, le procureur fédéral et les parties à la procédure en leurs observations.

En cas de refus fondé sur le point 4 de l'alinéa 3, le ministre de la Justice informe les autorités visées par cette décision de la décision et des faits concernés.

Est seul recevable à exercer une action civile devant la juridiction répressive du chef d'une infraction visée par la présente loi, celui qui peut se prétendre personnellement lésé par l'infraction, objet de l'action publique.

§ 2. En application de l'article 14 du Statut de Rome du 17 juillet 1998, le ministre de la Justice peut porter à la connaissance de la Cour pénale internationale les faits dont les autorités judiciaires sont saisies, par décision délibérée en Conseil des Ministres. Cette information ne peut concerner des faits commis sur le territoire belge, des faits commis par un Belge ou des faits commis à l'encontre d'un Belge, sauf lorsque ces faits

Saisi d'une plainte en application de l'alinéa 2, le procureur fédéral requiert du juge d'instruction qu'il instruit cette plainte, sauf si:

- 1° la plainte est manifestement non fondée ou
- 2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification de la présente loi; ou
- 3° une action publique recevable ne peut résulter de cette plainte, ou
- 4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat (...) ³ ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction est compétente, indépendante, impartiale et équitable.

Toute décision de refus est notifiée à la partie plaignante dans un délai d'un mois. La partie plaignante peut introduire un recours contre la décision dans les quinze jours de la notification devant la chambre des mises en accusation par une déclaration faite au greffe de la cour d'appel et inscrite dans un registre ouvert à cet effet. La chambre des mises en accusation statue dans les quinze jours du dépôt de la déclaration. Elle entend, en audience publique, si elle en décide ainsi à la demande d'une des parties, le procureur fédéral et les parties à la procédure en leurs observations.

En cas de refus fondé sur le point 4 de l'alinéa 3, le ministre de la Justice informe les autorités visées par cette décision de la décision et des faits concernés.

Est seul recevable à exercer une action civile devant la juridiction répressive du chef d'une infraction visée par la présente loi, celui qui peut se prétendre personnellement lésé par l'infraction, objet de l'action publique.

§ 2. En application de l'article 14 du Statut de Rome du 17 juillet 1998, le ministre de la Justice peut porter à la connaissance de la Cour pénale internationale les faits dont les autorités judiciaires sont saisies, par décision délibérée en Conseil des Ministres. Cette information ne peut concerner des faits commis sur le territoire belge, des faits commis par un Belge ou des faits commis à l'encontre d'un Belge, sauf lorsque ces faits

³ Art. 3, B: suppression.

4° het slachtoffer geen Belg is of niet gedurende minstens drie jaar zijn verblijfplaats heeft in België.

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

- 1° de klacht kennelijk niet gegrond is of
- 2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een omschrijving in deze wet; of
- 3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen, of
- 4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en het respect van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dat voorzover dit rechtscollege bevoegd, onafhankelijk, onpartijdig en billijk is.

Elke beslissing tot weigering wordt aan de klagende partij ter kennis gebracht binnen een termijn van een maand. De klagende partij kan tegen de beslissing beroep aantekenen binnen vijftien dagen na de kennisgeving voor de kamer van inbeschuldigingstelling, door een verklaring gedaan ter griffie van het hof van beroep en ingeschreven in een daartoe geopend register. De kamer van inbeschuldigingstelling doet uitspraak binnen vijftien dagen na de neerlegging van de verklaring. Zij hoort, in openbare zitting, indien zij daartoe beslist op verzoek van een van de partijen, de opmerkingen van de federale procureur en de partijen in de procedure.

In geval van een weigering gebaseerd op het derde lid, 4°, brengt de Minister van Justitie de bij deze bepaling bedoelde instanties op de hoogte van de beslissing en van de betreffende feiten.

Alleen ontvankelijk om een burgerlijke vordering uit te oefenen voor het strafrechtelijke rechtscollege wegens een misdrijf bedoeld door deze wet, is degene die zich persoonlijk benadeeld kan achten door het misdrijf, voorwerp van de strafvordering.

§ 2. Overeenkomstig artikel 14 van het Statuut van Rome van 17 juli 1998 kan de minister van Justitie de feiten die bij de gerechtelijke autoriteiten aanhangig zijn gemaakt op grond van een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad ter kennis brengen van het Internationaal Strafhof. Deze informatie mag geen betrekking hebben op feiten die op het Belgische grondgebied zijn gepleegd, noch op feiten die door een Belg zijn

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

- 1° de klacht kennelijk niet gegrond is of
- 2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een omschrijving in deze wet; of
- 3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen, of
- 4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en het respect van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat (...) ³ of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dat voorzover dit rechtscollege bevoegd, onafhankelijk, onpartijdig en billijk is.

Elke beslissing tot weigering wordt aan de klagende partij ter kennis gebracht binnen een termijn van een maand. De klagende partij kan tegen de beslissing beroep aantekenen binnen vijftien dagen na de kennisgeving voor de kamer van inbeschuldigingstelling, door een verklaring gedaan ter griffie van het hof van beroep en ingeschreven in een daartoe geopend register. De kamer van inbeschuldigingstelling doet uitspraak binnen vijftien dagen na de neerlegging van de verklaring. Zij hoort, in openbare zitting, indien zij daartoe beslist op verzoek van een van de partijen, de opmerkingen van de federale procureur en de partijen in de procedure.

In geval van een weigering gebaseerd op het derde lid, 4°, brengt de Minister van Justitie de bij deze bepaling bedoelde instanties op de hoogte van de beslissing en van de betreffende feiten.

Alleen ontvankelijk om een burgerlijke vordering uit te oefenen voor het strafrechtelijke rechtscollege wegens een misdrijf bedoeld door deze wet, is degene die zich persoonlijk benadeeld kan achten door het misdrijf, voorwerp van de strafvordering.

§ 2. Overeenkomstig artikel 14 van het Statuut van Rome van 17 juli 1998 kan de minister van Justitie de feiten die bij de gerechtelijke autoriteiten aanhangig zijn gemaakt op grond van een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad ter kennis brengen van het Internationaal Strafhof. Deze informatie mag geen betrekking hebben op feiten die op het Belgische grondgebied zijn gepleegd, noch op feiten die door een Belg zijn

³ Art. 3, B: schrapping.

sont connexes ou identiques à des faits dont la Cour est déjà saisie et pour lesquels une décision positive de recevabilité a déjà été rendue sur base de l'article 18 du Statut.

Une fois que le procureur de la Cour aura procédé à la notification prévue à l'article 18, § 1er, du Statut, au sujet des faits que le ministre de la Justice a portés à la connaissance de la Cour, la Cour de cassation, sur réquisition du procureur général, prononce le dessaisissement de la juridiction belge saisie des mêmes faits.

Lorsque la Cour pénale internationale, à la demande du ministre de la Justice, fait savoir, après dessaisissement de la juridiction belge, que le procureur de la Cour a décidé de ne pas établir d'acte d'accusation, que la Cour ne l'a pas confirmé, que celle-ci s'est déclarée incompétente ou a déclaré l'affaire irrecevable, les juridictions belges sont à nouveau compétentes. Dans ce cas, l'action publique ne peut être engagée que sur réquisition du ministère public, constitution de partie civile ou confirmation par son auteur de la constitution de partie civile antérieure à la dénonciation ou seulement sur réquisition du procureur fédéral dans le cas visé au paragraphe 1er, alinéa 2.

§ 3. Sauf application du paragraphe 2, le ministre de la Justice peut, par décision délibérée en Conseil des Ministres, porter les faits allégués à la connaissance de l'Etat sur le territoire duquel l'infraction a été commise et, sauf si les faits ont été commis sur le territoire du Royaume, de l'Etat de la nationalité de l'auteur présumé ou de l'Etat sur le territoire duquel l'auteur présumé se trouve.

Lorsque la juridiction d'un de ces Etats décide d'exercer sa compétence, la Cour de cassation, sur réquisition du procureur général, prononce le dessaisissement de la juridiction belge saisie du même fait, après avoir vérifié qu'il n'y a pas erreur sur la personne, sauf si la procédure suivie par la juridiction de cet Etat ne respecte manifestement pas le droit des parties à un procès équitable.

§ 4. Sauf application du paragraphe 2 et pour autant que la victime ne soit pas belge ou que les faits n'aient pas été commis sur le territoire du Royaume, et lors-

sont connexes ou identiques à des faits dont la Cour est déjà saisie et pour lesquels une décision positive de recevabilité a déjà été rendue sur base de l'article 18 du Statut.

Une fois que le procureur de la Cour aura procédé à la notification prévue à l'article 18, § 1er, du Statut, au sujet des faits que le ministre de la Justice a portés à la connaissance de la Cour, la Cour de cassation, sur réquisition du procureur général, prononce le dessaisissement de la juridiction belge saisie des mêmes faits.

Lorsque la Cour pénale internationale, à la demande du ministre de la Justice, fait savoir, après dessaisissement de la juridiction belge, que le procureur de la Cour a décidé de ne pas établir d'acte d'accusation, que la Cour ne l'a pas confirmé, que celle-ci s'est déclarée incompétente ou a déclaré l'affaire irrecevable, les juridictions belges sont à nouveau compétentes. Dans ce cas, l'action publique ne peut être engagée que sur réquisition du ministère public, constitution de partie civile ou confirmation par son auteur de la constitution de partie civile antérieure à la dénonciation ou seulement sur réquisition du procureur fédéral dans le cas visé au paragraphe 1er, alinéa 2.

§ 3. Sauf application du paragraphe 2, le ministre de la Justice peut, par décision délibérée en Conseil des Ministres, porter les faits allégués à la connaissance de l'Etat sur le territoire duquel l'infraction a été commise et, sauf si les faits ont été commis sur le territoire du Royaume, (...) ⁴ de l'Etat sur le territoire duquel l'auteur présumé se trouve.

Lorsque la juridiction d'un de ces Etats décide d'exercer sa compétence, la Cour de cassation, sur réquisition du procureur général, prononce le dessaisissement de la juridiction belge saisie du même fait, après avoir vérifié qu'il n'y a pas erreur sur la personne, sauf si la procédure suivie par la juridiction de cet Etat ne respecte manifestement pas le droit des parties à un procès équitable.

§ 4. (...) ⁵

⁴ Art. 3, C: suppression.

⁵ Art. 3, D: abrogation

gepleegd of tegen een Belg zijn gepleegd, behalve indien deze feiten samenhangen met of identiek zijn aan feiten die bij het Hof reeds aanhangig zijn gemaakt en die op grond van artikel 18 van het Statuut ontvanke-lijk zijn verklaard.

Zodra de aanklager van het Hof is overgegaan tot de kennisgeving bedoeld in artikel 18, § 1, van het Statuut, betreffende de feiten die de minister van Justitie ter kennis heeft gebracht, spreekt het Hof van Cassatie op vordering van de procureur-generaal de onttrekking uit aan het Belgische rechtscollege waarbij dezelfde feiten aanhangig zijn gemaakt.

Ingeval het Internationaal Strafhof, op verzoek van de minister van Justitie, na de onttrekking van de zaak aan het Belgische rechtscollege laat weten dat de aanklager van het Hof heeft beslist geen akte van inbeschuldigingstelling op te stellen, dat het Hof die akte niet heeft bevestigd, dat het Hof zich onbevoegd heeft verklaard of de zaak onontvankelijk heeft verklaard, zijn de Belgische gerechten opnieuw bevoegd. In dat geval kan de strafvordering enkel worden ingesteld op vordering van het openbaar ministerie, door burgerlijkepartijstelling of door de bevestiging door de- gene die zich burgerlijke partij heeft gesteld van de voor de aangifte gedane burgerlijke partijstelling, of uitsluitend op vordering van de federale procureur voor de gevallen bedoeld in de eerste paragraaf, tweede lid.

§ 3. Behoudens de toepassing van paragraaf 2, kan de minister van Justitie, op grond van een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de aangevoerde feiten ter kennis brengen van de Staat op het grondge- bied waarvan het misdrijf is gepleegd en, behoudens in de gevallen waar de feiten in België werden gepleegd, bij de Staat waarvan de vermoedelijke dader de natio- naliteit heeft, of op het grondgebied waarvan de ver- moedelijke dader zich bevindt.

Ingeval een rechtscollege van een van die Staten beslist zijn bevoegdheid uit te oefenen, spreekt het Hof van Cassatie op vordering van de procureur-generaal de onttrekking uit aan het Belgische rechtscollege waar- bij die zaak aanhangig is, na te hebben nagegaan dat er geen dwaling is in de persoon, behalve wanneer de procedure gevolgd door het rechtscollege van die Staat het recht van de partijen op een billijk proces kennelijk niet naleeft.

§ 4. Behoudens de toepassing van paragraaf 2 en voorzover het slachtoffer geen Belg is of de feiten niet zijn gepleegd op het grondgebied van het Koninkrijk,

gepleegd of tegen een Belg zijn gepleegd, behalve indien deze feiten samenhangen met of identiek zijn aan feiten die bij het Hof reeds aanhangig zijn gemaakt en die op grond van artikel 18 van het Statuut ontvanke-lijk zijn verklaard.

Zodra de aanklager van het Hof is overgegaan tot de kennisgeving bedoeld in artikel 18, § 1, van het Sta- tuut, betreffende de feiten die de minister van Justitie ter kennis heeft gebracht, spreekt het Hof van Cassa- tie op vordering van de procureur-generaal de onttrekking uit aan het Belgische rechtscollege waarbij dezelfde feiten aanhangig zijn gemaakt.

Ingeval het Internationaal Strafhof, op verzoek van de minister van Justitie, na de onttrekking van de zaak aan het Belgische rechtscollege laat weten dat de aan- klager van het Hof heeft beslist geen akte van inbeschuldigingstelling op te stellen, dat het Hof die akte niet heeft bevestigd, dat het Hof zich onbevoegd heeft verklaard of de zaak onontvankelijk heeft ver- klaard, zijn de Belgische gerechten opnieuw bevoegd. In dat geval kan de strafvordering enkel worden inge- steld op vordering van het openbaar ministerie, door burgerlijkepartijstelling of door de bevestiging door de- gene die zich burgerlijke partij heeft gesteld van de voor de aangifte gedane burgerlijke partijstelling, of uit- sluitend op vordering van de federale procureur voor de gevallen bedoeld in de eerste paragraaf, tweede lid.

§ 3. Behoudens de toepassing van paragraaf 2, kan de minister van Justitie, op grond van een besluit vast- gesteld na overleg in de Ministerraad, de aangevoerde feiten ter kennis brengen van de Staat op het grondge- bied waarvan het misdrijf is gepleegd en, behoudens in de gevallen waar de feiten in België werden gepleegd, bij de Staat (...) ⁴ op het grondgebied waarvan de ver- moedelijke dader zich bevindt.

Ingeval een rechtscollege van een van die Staten beslist zijn bevoegdheid uit te oefenen, spreekt het Hof van Cassatie op vordering van de procureur-generaal de onttrekking uit aan het Belgische rechtscollege waar- bij die zaak aanhangig is, na te hebben nagegaan dat er geen dwaling is in de persoon, behalve wanneer de procedure gevolgd door het rechtscollege van die Staat het recht van de partijen op een billijk proces kennelijk niet naleeft.

§ 4. (...) ⁵

⁴ Art. 3, C: schrapping.

⁵ Art. 3, D: opheffing.

que l'auteur présumé est ressortissant d'un Etat dont la législation incrimine les violations graves du droit humanitaire telles qu'énumérées aux articles 1er, 1er *bis* et 1er *ter* et garantit aux parties le droit à un procès équitable, le Ministre de la Justice peut, après décision délibérée en Conseil des Ministres, porter les faits allégués à la connaissance de cet Etat.

Une fois que les faits ont été portés à la connaissance de l'Etat tiers, la Cour de cassation, sur réquisition du procureur général, prononce le dessaisissement de la juridiction belge saisie du même fait, après avoir vérifié qu'il n'y a pas erreur sur la personne.

Si les faits visés au précédent alinéa sont pendants auprès d'un juge d'instruction avant la promulgation de la présente loi, la décision visée à l'alinéa premier est prise sur avis de la chambre des mises en accusation rendu endéans les quinze jours. Le procureur fédéral fera rapport sur base des critères énumérés au § 1er, alinéa 3, 1° à 4°. La chambre des mises en accusation entend, en audience publique, si elle en décide ainsi à la demande d'une des parties, les remarques du procureur fédéral et des parties à la procédure.

en wanneer de vermoedelijke dader een onderdaan is van een Staat waarvan de wetgeving de ernstige schendingen van het humanitair recht zoals opgesomd in de artikelen 1, 1*bis* en 1*ter* strafbaar stelt en de partijen het recht op een billijk proces waarborgt, kan de Minister van Justitie, na een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de aangevoerde feiten ter kennis brengen van deze Staat.

Zodra de feiten ter kennis gebracht zijn van de derde Staat, spreekt het Hof van Cassatie, op vordering van de procureur-generaal, de onttrekking aan het Belgische rechtscollège waarbij hetzelfde feit aanhangig is, uit, na te hebben nagegaan of er geen dwaling in de persoon bestaat.

Indien de feiten bedoeld in het vorig lid aanhangig zijn bij een onderzoeksrechter voor de afkondiging van de huidige wet wordt het in het eerste lid bedoelde besluit genomen op advies van de kamer van inbeschuldigingstelling gegeven binnen de vijftien dagen. De federale procureur brengt verslag uit op basis van de criteria opgesomd in § 1, derde lid, 1° tot 4°. De kamer van inbeschuldigingstelling hoort, in openbare zitting indien zij daartoe beslist op verzoek van één van de partijen, de opmerkingen van de federale procureur en de partijen in de procedure.